

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Christus D. Petro suas pascendas oves concredit, simulque
demonstrat charitatem, Quæ non gaudet super iniquitate. Gaudere super
iniquitate, plerumq[ue] est iniquius, quàm ipsa[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

diu, nullo odio, nulla offensione, nulla levitate
dicatur. An tu hoc de te iudicare præsumes,
quod nulla in iudicando de aliis levitate du-

caris, nihilque habeas quod in teipso con-
demnes?
Vide in 3. parte, Feria 2. hebdomadæ 14.

FERIA QUINTA.

CHRISTVS DOMINVS PETRO SVAS

*Pascendas oves concredit; simulque demonstrat
Charitatem, quæ non gaudet super iniquitate.*

Pasce agnos meos, pasce oves meas: Ioan. 21.

VERITAS PRACTICA.

Gaudere super iniquitate; plerumque est ini-
quus quam ipsam iniquitatem admittere.

RATIO EST, Quia quo magis voluntarium est
maius id est maius seu iniquius.

Atqui gaudere super iniquitate plerumque ma-
gis est voluntarium, quam ipsam iniquitatem
admittere.

ergo & est iniquus.

I. PUNCTUM.

CVM prandissent, inquit sanctus Ioannes
Evangelista, dicit Simoni Petro Iesus, Si-
mon Ioannis diligis me plus his; dicit ei
etiam Domine, tu scis quia amo te; Dicit ei, pasce
agnos meos. Dicit ei iterum, Simon Ioannis, dili-
gis me? At ille, etiam Domine tu scis, quia amo
te; Dicit ei, pasce agnos meos. Dicit ei tertio, Simon
Ioannis amas me? Contristatus est Petrus, quis
dixit ei tertio, amas me; & dixit ei, Domine tu
nostis omnia, tu scis quia amo te; Dixit ei, pasce
oves meas.

Expende hic primò quàm præcipuè fun-
data sit Ecclesia & Religio christiana in cog-
nitione & amore Domini nostri Iesu Christi.
Quando enim Dominus promittit claves regni
cælorum Petro, hanc exegit ab eo fidei cõ-
fessionem, Tu es Christus filius Dei vivi; Nunc
verò cum ei tradit quod promittit, amorem
sui postulat; & negationem trina trina confessio
reddiunt, ne minus amori lingua serviat quam
simoni; ut ait S. Aug. uftions.

Deinde considera, quod si Petrus ostendit

se amare Christum Dominum, acceptando
curam ovium Christi, quantò magis ipse Do-
minus Petrum & oves suas diligere significa-
vit, quando pastori providit omnia, quæ ad
pascendas & servandas oves essent opportu-
na? Cumque in primis potestas remittendi
peccata fuerit necessaria, cogita quam am-
plam & integram primò quidem ipsi Petro
tradiderit, dicens ei, quodcumque ligaveris super
terram, erit ligatum & in cælis; & quodcumque
solveris super terram, erit solutum & in cælis;
Tum verò reliquis simul Apostolis: Accipite
spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata,
remittuntur eis.

Tertio quod hic maximè est proprium; ex-
pende, quàm verè de hac Christi Domini
Charitate dici possit, quod non gaudeat super
iniquitate. Cum enim tum iniquitas maxima
in mundo abundaret, & meritis à divina ju-
sticia provocaret pœnas, en potius divina cle-
mentia veniam, remissionem, relaxationem,
& omnium peccatorum condonationem lo-
quitur, & prædicat, sicut ante ex Propheta
Christus ipse Dominus declararat: Evangelii
zar & pauperibus misit me, sanare contritos corde,
prædicare captivis remissionem; & cæcis visum,
dimittere contractos in remissionem, prædicare
annum Domini acceptum & diem retributionis.

Hæc est verè Charitas quæ non gaudet su-
per iniquitate; cum ei potius condolet &
commisereatur, & remedium afferat. Huic
Charitati debes salutem tuam, cum ei debeas
peccatorum tuorum remissionem sine qua
nulla est salus.

Et verò hanc ut imiteris, caveasque dili-
genter ne aliquando gaudeas super iniquita-
te, attende ex Veritate proposita, quàm illud
Pp 3 iniquum

iniquum & impium sit supra ipsam etiam iniquitatem de qua gauderes. Nempe illud peccatum semper habetur iniquius, quod à liberiori profectum est voluntate. Est enim libertas voluntatis, & advertentia intellectus, principium & radix totius malitiæ & iniquitatis, unde quod voluntas erit liberior siue quod iniquitas erit magis voluntaria, eo erit gravius, ut expresse sanctus Thomas: *Actus, inquit, in tantum est peccatum, in quantum est voluntarius, & in nobis existens: esse autem aliquid in nobis dicitur per rationem & voluntatem: unde quantum ratio & voluntas ex se aliquid agunt, non ex impulsu passionis, magis est voluntarium & in nobis existens, & secundum hoc passio minuit peccatum, in quantum minus voluntarium: passio autem consequens magis auget, vel potius est signum magnitudinis eius, in quantum demonstrat intentionem voluntatis ad actum peccati.*

1.2. q. 77. a. 6.

9.78 a. 4.

Hebr. 10.

Idemque alibi: *Cum peccatum principaliter in voluntate consistat, quantum motus peccati est magis proprius voluntati, tanto peccatum est gravius, ceteris paribus.* Atque hinc Apostolus: *voluntarie peccantibus nobis, iam non relinquitur pro peccatis hostia: Quasi diceret, cum alia alius sint magis voluntaria peccata, si quæ sint magis voluntaria, sunt graviora & difficilius remittuntur. O quanta voluntati humana debetur vigilantia, unde tantum importatur detrimenti!*

II. PUNCTUM.

ATQVI gaudere super iniquitate plerumque magis est voluntarium, quam ipsam iniquitatem admittere.

Cum enim multa libertatem seu voluntarium in ipso peccati actu diminueri possint, ut inadvertentia, fragilitas, præcipitatio, accepta injuriæ sensus, quælibet passio, quæ dicitur antecedens, aut merus impendens mali, vel quid simile, de quo S. Thomas & alii, tum nihil horum in gaudio quo sentitur super iniquitate, locum habere potest; valde enim liberè & plenè voluntariè concipitur tale gaudium, & est expressa quædam peccati approbatio, & supremus veluti gradus pec-

cantium; unde Sapiens, *Qui latantur cum malefecerint & exultant in rebus pessimis, & iterum, Eccl. 10. qui exultant in malis, consensuerunt in malo.* Sanctus item Iacobus: *nunc autem exultatis in superbis vestris, omnis exultatio talis maligna est: quasi diceretur, hoc est, quod præcipue indicat malignitatem animi, sic exultare in peccato.* Agnitio vultus eorum respondit eis, *va. ani. 11. 3. ma eorum.* Sic aptè Propheta & graviter.

III. PUNCTUM.

SIC ergo gaudere super iniquitate, plerumque est iniquius quam ipsam iniquitatem admittere: Quia major est libertatis & voluntatis accessio, unde major exurgit iniquitas. *Prodit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis: iniquitatem in excelso locuti sunt.* Quæ ceterè consideratio plurimum valere debet ad compescendum illud gaudium, cum forte nolles illud peccasse, quod alium gaudes perpetrasse, & tamen gaudendo idem peccas & gravius, ut vidisti. Quod validè confirmatur ex ante dictis, ubi ostensum est, quod qui ruina gaudet inimici, ruinam ejus in se trahit. Vide in hac parte, Sabbatum hebdomadæ 3. in Quadragesima.

Ceterè quam verum est illud sancti Augustini, *Gaude bono meo & tuum est, tam certum est istud; si gaudes malo meo, tuum est; hoc enim efficit gaudium in quamcumque se dedit partem, ut meritum vel demeritum participet ejus operis, cui congaudet; Quoniam qui Romæ talia agunt digni sunt morte: non solum qui ea faciunt sed etiam qui consensuerunt facientibus.* Adde quod cum istud gaudium sit manifestè contra Charitatem, tam longè gravius esse poterit iniquitate alterius, quam virtus, cui opponitur talis iniquitas, erit inferior Charitate. *Invidia Diaboli mors intravit in orbem terrarum, imitantur autem eum qui sunt ex parte illius, inquit Sapiens; Velle sine ex parte Sap. 1. esse Diaboli? At illius planè sunt qui gaudent super iniquitate, quoniam hoc est unum ipsius gaudium.*